

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Ex iudei [con]citauer[un]t gallione[m] i[n] paulu[m]. ca. xcv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Actuum apostolorum

minē et vobis baptizauit nisi crispum et galium
Et multi corinthiorum audientes conversionē
eius crediderunt et baptizati sunt. Et apparuit
dñs paulo p visionē dicens Noli timere
sed loquere et ne taceas, quia ego tecum sum,
et nemo apponet manū vt noceat tibi, et fuit
ibi per annū et sex menses.

Quidē concitauerūt gallionē
in paulū.

Capitulum XCIV.

Resurrexerunt

ergo vniuersimodē iudei in paulū
traxerūt eū ad presentiam gallio
nis qui erat procurator achate regionis, in qua
erat corinthus. Et accusauerūt eum q̄ p̄tra
legem p̄dicaret, et locut⁹ ē gallio ad eos. Si
argueretis hominē istū d̄ aliquo scelere ma
nifesto, sup eum iudicarem. Sed quia dīce
ratio est de lege vestra nō curo iudicare. Et
vidētes gentiles q̄ nō faueret procurator par
ti iudeorū, coram eo apprehenderūt sostenez
principem synagoge, et percutiebāt eū, et nihil
horum erat cure procuratori. Paulus autē euz
adhuc sustinuit in dies multos, et esset in cē
cris, qui et portus corinthi ascensurus nauē
vt nauigio veniret in syriam, torondit comā
quā nutierat, quia fuerat nazareus et voto
Nazarei em̄ ad temp⁹ et voto comā nutrie
bāt, et p̄pleto tpe voti radebant, et in ignē sa
crificij ponebant. Quidā codices habent to
ronduit. Vñ quidā hoc referūt ad aqlaz et
priscilla. S3 augustin⁹ et hieronym⁹ ad pau
lum hoc referunt.

Paulus disputabat ephesi cons
tra iudeos.

Capitulum XCVI.

Venit paulus

in syriam ducēs secū aquila et p
scillam. Et cū venisset ephesus
ingressus synagogā disputauit cū iudeis. Et
rogātis illis vt cū eis ampl⁹ remaneret nō
consensit. Sed valefaciens fratrib⁹ pfectus
est ab epheso dimittēs sibi aquila et priscilla
et ipse pambulauit galatia et frigia cōfirmā
do fratres. Et cū essent ephesi aquila et priscilla,
venit ephesum quidā iudeus nomine
apollo alexandrinus genere, vir facund⁹ et
peritus in scripturis. Ille baptizatus erat
baptismo iohannis, et iam credebatur ch̄m

esse messiam in lege pmissum, et recte sentie
bat de patre et filio, s3 nihil adhuc audierat
de sp̄ritu sc̄to. Et cū videret aquila et priscilla
la fiducialiter p̄dicantē, assumpserūt eū, et dī
ligentius exposuerūt ei vñū deū. Vñū autē
baptizauerunt eū baptismo ch̄isti nō legif
Cū autē apollo vellet redire corinthū, aqla
et priscilla et ceteri fideles q̄ erāt ephesi scri
pserūt fidelibus qui erāt corinthi vt susciperēt
eū, nec abhorreret eū tanq̄ iudeū. Et cū ve
nisset corinthū, multū cōtulit fratrib⁹ q̄ erāt
corinthi. Vehementer em̄ iudeos p̄uincebat
vñ multū cōfirmati sunt fratres.

Quomodo baptizati sunt qui baptisma
Ioannis acceperant.

Capitulum XCVII.

Actum est autē

f cū apollo esset corinthi, vt pau
l⁹ pagrat⁹ superioribus p̄tib⁹ venis
ret ephesus, et inueniret quosdā discipulos a
ioanne baptizatos, nondū tñ p̄firmatos, qz
p̄ baptismū nō acceperāt manū impositionē
et interrogauit eos, Acceperāt ne sp̄m̄ sc̄m̄
credētes, i. manū impositionē q̄ dat sp̄m̄
sc̄m̄. Ad quē illi, Sed nec de sp̄sc̄to mē
tionē audiuim⁹. Ad quē ille, Nō sufficit ba
ptismus iohannis. Et statim baptizati sunt i
noie dñi iesu ch̄i. Et cū imposuisset eis ma
n⁹ post baptismū acceperūt sp̄m̄ sc̄m̄, et lo
q̄bant varijs linguis. Et quidā eorū p̄pheta
bāt p̄dicētes futura. Erant autē oēs fere, tñ,
forte, xj, xl, xij, erāt, et appositū fere ad tēpe
ramentū. Et p̄dicauit ibi paul⁹ apl⁹ cū fidu
cia p̄ tres mēses, disputās et suadēs d̄ regno
dī. Et q̄ p̄ p̄hibū fuerat a sp̄sc̄to p̄dicā
re in asia minori, nūc eodē sp̄sc̄to inspirans
te p̄dicabat ephesi. Et q̄ p̄z q̄m̄ admirāda sūt
iudicia dei. Cū autē p̄dicaret ephesi q̄daz ob
stinati et incredulitate p̄tinaces maledicebāt
doctrinē eius corā multitudie. Discedēs autē
ab eis segregauit secū discipulos, disputās i
schola cuiusdā tyrānti, in nobis, vl forte nomē
p̄ritū est illi⁹ a quo p̄duxerat domū, in qua
docebat discipulos suos, tanq̄m regēs scholas,
et h̄ fecit p̄ biennū. Et in eodē biennio sc̄psit
ep̄lam primā ad corinthios. Et faciebat de⁹
magnas et multas virtutes p̄ man⁹ ei⁹, ita vt
sanarent languidi quibus supponebant semē
cincia. Dicunt autē semēcincia vestes tantū ab
vno latere p̄dentes, vl quedā zone, vl que

K 2